

KAUNEIMAT JÕULUDES

Jõulunäidend

- Tegelased: Annakaisa, Jõuluingel, väikesed inglid, lapsed, isa ja jutustaja, kes vajaduse korral selgitab olukorda. (Soovi korral kasutada laste endi nimesid)
- Jutustaja: *On jõululaupäeva hämarduv õhtupoolik. Annakaisa istub põrandal ehtimata kuuse kõrval ega tea õieti isegi, kas nutta või olla vihane.*
- Annakaisa: *Last ei tohiks jõuluõhtul üksi jätta! Mitte kedagi ei tohiks jõuluõhtul üksi jätta. Keegi ei ehi minule kuuske. Keegi ei anna süüa. Kuskil ei paista kingitusi. Kedagi ei tule! Isa lubas kellegi saata.*
- Jutustaja: *Siinkohal nutt ja enesehaletsus võidab tigiduse. Annakaisa nutab valjusti, nii et päris oma kõrvadega võib kuulda, kui üksik ja mahajäetud ta on. Aga vaadake ometi, mis nüüd juhtub! Jõuluingel tuleb sisse. Ta puudutab kergelt Annakaisa käsivart. Annakaisa jätab nutu, on hetke vait ja tõstab siis ettevaatlikult pea.*
- Jõuluingel: *Häid jõulupühi, Annakaisa!*
- Annakaisa: *Ingel? Kas päris tõeline ingel? Ega sa ei narri mind? Kas isa käskis sinul tulla?*
- Jõuluingel: *Mina olen Jõuluingel. Käin jõulude ajal kõikide üksijäetute juures, kes vaid tahavad, et tulen. Miks sa üksi oled, Annakaisa?*
- Annakaisa: *(jälle natuke nuttes) Isa läks ema haiglasse viima. Isa lubas saata siia kellegi ja ise varsti tagasi tulla. Aga keegi ei ole tulnud. Ja isa on olnud kole kaua ära, vähemalt tunni. Jõulud on raisus! Vaata nüüd kuuskegi!*
- Jõuluingel: *Kui ilus kuusk! Sellel on lausa jõululõhn.*
- Annakaisa: *Aga pole ühtegi ehet ega küünalt. See on ju ainult kuusk, mitte jõulukuusk. Ja mina ei tea, kuhu ema on kuuseehded pannud.*
- Jõuluingel: *Annakaisa, sa ütlesid, et ema on viidud haiglasse. Kas sina mõtled ainult kuuse ehtimisest ja oma jõuludest? Kas sa ema peale ei mõtle?*
- Annakaisa: *(haledalt) Ma püüan kõigest väest ema peale mitte mõelda, sest muidu ajab veel rohkem nutu peale. Parem on mõelda kuusest.*
- Jõuluingel: *(hellalt) Jäta ema julgesti Taevaisa kindlatesse kättesse. Selle asemel et nutta, võid paluda. See aitab rohkem ja vähendab hirmu. Aga mõtleme nüüd kuuse peale. Minu meelest on see väga ilus ilma ehetetagi. Aga küünlad oleksid muidugi head, kui nii pimedaks läheb. Meelgi saaks valgemaks. Oota, ma kutsun väikesed inglid!*
- Jutustaja: *Jõuluingel tilistab väikest kellukest ja väikesed inglid tulevad sisse, igaüks isemoodi liikudes ja hüpeldes. Igaühel on küünal, mille nad panevad kuuse külge. Siis istuvad väikesed inglid põrandale kuuse alla. Jõuluingel hakkab küünlaid süütama.*
- Annakaisa: *Ei, ära pane põlema! Isa ütles, et ma ei tohi küünlaid põlema panna, kui olen üksi.*
- Jõuluingel: *Hea, et mäletad seda ja kuulad sõna. Aga nüüd sa ei ole ju üksi. Paneme küünlad põlema vaid selleks ajaks, kui meie oleme siin jõulutervitusi toomas.*
- Annakaisa: *Miks sa siis tulid, kui varsti jätad mind jälle üksi?*
- Jõuluingel: *Ega sa ei jää üksi. Me ju käime jõulude ajal jutustamas, et keegi ei tarvitse olla üksi, et igaüks saab jõulukingituse.*
- Annakaisa: *Mina pole saanud ühtegi kingitust. Kuuse all ei ole ühtegi pakki.*
- Jõuluingel: *Jõulukink on see, et Jumal on armastanud sind, Annakaisa, nii, et Ta andis oma ainukese Poja -*
- Annakaisa: *Jaa, ma tean, Jeesuslapse! Ei olnud meeleski sellele mõelda, kui oli nii jube olla. Jutusta mulle kogu see lugu, mida alati jõuludel räägitakse. Siis on hea olla.*
- Jutustaja: *Inglid räägivad jõulu rõõmusõnumist. Annakaisale tundub, et seda kuuldes tuleb lausa silmade ette püha jõuluöö Petlemmas. Ehk tuleb sinugi silmade ette?*
- Jõuluingel: *Nüüd me laulame sulle selle jõululaulu, mis sulle kõige rohkem meeldib.*
- Jutustaja: *Annakaisa ütleb oma lemmiklaulu. Inglid laulavad seda ja see kostab nii kaunilt, nagu ainult jõululaul võib kosta. Aga siis hakkab ukse taga kostma müra, naeru ja kolinat. Uksele koputatakse. Kui Annakaisa läheb ust avama, kustutavad inglid igaüks oma küünla ja kaovad vaikselt minema. Inglitele ei ole ju tingimata ust vaja. Lapsed trügivad sisse.*
- Matti: *Tere, Annakaisa! Häid pühi sulle ja palju õnne esimese jõulukingi puhul!*

Maia: *Sinu isa helistas haiglast, et sa oled saanud jõuluringiks väikevenna.*

Pekka: *Me tulime sinu juurde seniks, kui sinu isa koju jõuab. Siis läheme meile õhtusöögile.*

Matti: *Me mõtlesime, et sul on kindlasti kurb ükski ja tõime sulle paar pisikest pakki rõõmuks.*

Pekka: *Ja mina tõin meie ema piparkooke.*

Annakaisa: *Mul ei jõudnudki kuigi kurb ja igav olla.*

Maia: *Pole tarvis seletada. Me nägime küll. Olid siin poolpimedas nutuste silmadega. Sinu isa kinnitas küll, et Annakaisa oskab olla julge, kui on vaja.*

Matti: *Nüüd ehime kuuse ära, kuni me siin ootame. Sinu isa ütles telefonis, et ehted on köögi ülemises kapis.*

Jutustaja: *Matti ja Maia hakkavad kuuske ehtima. Pekka istub kuuse taha piparkooke sööma. Annakaisa istub ja mõtleb kõigest, mis on toimunud.*

Annakaisa: *Pisike beebi ... väikevend ... Kas isa toob selle juba koju? Ja ema?*

Maia: *Nemad ei saa veel mitmel päeval koju. Nad on kogu jõuluaja haiglas. Isa ainult tuleb. Kuidas, kas sina oled siiski pannud juba küünlad kuuse otsa?*

Annakaisa: *Ei, aga need jõuluinglid -*

Pekka: *(tuhnib ehete karbis) Ei, siin ei ole jõuluingleid. Aga siin on naljaka näoga vana päkapikk, kelle nina on lõhki. Ja vahvaid jõulukellasid on ka. Need isegi kõlisevad. Paneme need kuuse otsa ja avame siis pakid, mis me tõime. Nendes on -*

Maia: *Ei tohi rääkida! Sina ei tohi pakke avada. Need on Annakaisa omad.*

Matti: *Kuulge, auto hääl! Sinu isa tuli! Küll ta on kiirustanud!*

Jutustaja: *Annakaisa jookseb uksele. Ja sealt tuleb isa, rõõmus, naerev isa, kes kallistab Annakaisat.*

Annakaisa: *Kuidas emal läheb? Ja beebi? Kas emal on väga kahju olla jõulude ajal haiglas?*

Isa: *Emajäi sinna väga, väga õnnelikuna. Ta ütles, et jõulubeebi on elav meeldetuletus parimast jõuluringist. Jõulud on igal pool, kus inimene vaid avab sellele oma südame. Emaküll natuke kartis, et sul on kurb.*

Annakaisa: *Alguses oli küll natuke, aga siis tulid need inglid ja -*

Matti: *Vaadake, kuusk on valmis! On ju tore! Nüüd läheme meile! Kõht ongi kole tühi. Ja Pekka on kõik piparkoogid nahka pannud!*

Isa: *Tädi kutsus meid õhtusöögile. Siis tuleme koju oma kuuse juurde. Ehk on selleks ajaks keegi kuuse all kingitusigi toonud. Homme läheme ema ja beebit vaatama. Sealgi on kuusk ja ilusad jõuluehted. Ema kingitused viime sinna.*

Annakaisa: *Ja beebi pakid! Mõtle, kui mitu pidu meil on! Tädi juures ja kodus ja ema juures. Aga kõige ilusam oli inglitega -*

Isa: *Inglitest rääkides - võib-olla laulame enne minekut oma kuuse juures ühe jõululaulu. Siis täname oma südames Jõululapse eest ja oma beebi eest ja ema eest. Kogu jõulude eest!*

Annakaisa: *Kohe kogu elu eest!*

Jutustaja: *Ja siis nad süütavad küünlad ja laulavad tänuliku ja rõõmsa meelega. Laula sinagi!*